

Januári tenger

Az egyik várta, hogy rátaláljanak.
 A másik szeretett volna rátalálni.
 Az egymásra találás végpont.
 Kimerevített idő.
 Csak a csendje működik.
 Az egyik csenddel kérdez,
 a másik csenddel válaszol.
 Az lesz a közös nyelv.
 Azokat az összegyűjtött, talált, felvett,
 lopott, idegen, kék csendeket használják,
 amik részükké váltak.

Önkínzó, öncsonkító, perverz
 ünnepe az ártatlanságnak.
 A hordalékoké, a dolgoké,
 amiket viharban partra vet a tenger,
 és utána azokkal kell kezdeni valamit,
 vagy melléjük feküdni
 és azt kívánni, reggelre
 fogadja vissza magába
 az egészet a víz.

Táncos

A hasa úgy lüktet, akár egy felszakadt vérzsák.
 Rituálisan haldoklik, amilyen tisztán
 csak egy kicsi gyerek képes lerajzolni a lelkét
 csorgó vörös akrilfestékekkel fekete alapon,
 miközben mellében kis vaslemezt feszeget a szívdobogás.
 Ágya alatt lélegző halállal fekszik tejköd színű álmokat.
 Olyanokat, mint a kókuszvíz.

Kilenc lépcsőfokon járunk.
 Vásznak feszülnek és ernyednek,
 Minden rezdülésünk rájuk csorog.